

ГЪБОПРОИЗВОДСТВОТО Е ДОХОДЕН ОТРАСЪЛ

Гъбите като храна са ценен продукт. Те са търсени както на вътрешния, така и на външния пазар. За кооперативните стопанства това е един резерв, който не бива да се подценява. Гъбопроизводството не изисква да се отделя много работна ръка, а вложеният в него труд носи добри доходи. От един декар площ могат да се получат 3—4 хиляди лева чиста печалба.

В много кооперативни и държавни стопанства към гъбопроизводството се проявява все по-голям интерес. Налице са и необходимите стопански и организационни условия за неговото развитие. В продължение на 5—6 години в специални курсове са обучени над 300 специалисти и производственици. Министерството на земеделието изработи и типов проект за обикновени гъбарници. Докато през 1960 г. общата площ на гъбарниците в страната не надминаваше 10,000 кв. м, през 1961 г. тя нарасна на 30,000 кв. м, а сега е значително по-голяма — над 50,000 кв. м. Производството на печурки тази година ще надмине 300,000 кг. С грижи и старание се насърчава този доходен отрасъл в Толбухински, Русенски и Коларовградски окръг. Заслужава похвала и инициативата на окръжния народен съвет в Перник и градския народен съвет в Димитровград да се организират големи гъбопроизводителни предприятия.

В повечето кооперативни стопанства обаче въпреки добрите условия на гъбарството почти не се отделя внимание. През 1960 г. кооперативът в с. Паскалево, Толбухински окръг, произведе 1,165 кг и взе 2,000 лева. Но вместо да разшири производството, управителният съвет го занемари. Сега повече от гъбарниците са пустя и полуразрушени, макар че за направата им са вложени близо 10,000 лева.

Досегашните успехи в гъбопроизводството могат в кратък срок далеч да се надхвърлят. Правилно е този отрасъл да се насочва в онези райони, където има добри условия за него. Не е стопански оправдано конският тор, нужен за отглеждането на гъби, да се превозва на големи разстояния. Развитие на гъбарството сега се затруднява и от недостатъчното производство на мицел. Съществуващата една-единствена лаборатория у нас сега доставя годишно едва 24,000 кг мицел. Но след 1. I. 1963 г. се предвижда да произведе да 50,000 кг мицел.

За да се постигнат по-големи и трайни успехи в гъбарството, към него трябва да се насочат повече кооперативни стопанства. Навсякъде могат да се намерят подходящи места и помещения: да се използват изоставени винарски изби, ж. п. тунели и други помещения, а също така и някои подходящи пещери. Гъби могат да се отглеждат и в оранжерии през есента, когато те са свободни. Така направи ДЗС в София през 1961 г., където на площ от 3 дека бяха произведени над 24 т гъби. Време е да бъде решен и въпросът със сушилните.

За да се сложи ред в гъбопроизводството, нужно е страната да се районира съобразно възможностите и условията на отделни окръзи и стопанства. Но трябва да се каже, че все още го се развива по примитивен начин. А у нас има всички условия да се модернизира и тогава вместо една-две могат да се получават 3—4 реколти. Министерството на земеделието вече разработва проект за модерни гъбарници. Думата трябва да си кажат по-скоро и научните работници по въпроса със заместители на конския тор, който от година на година намалява.

Първите стъпки в гъбарството са направени и те радват. Но далеч по-големи успехи могат да се постигнат, като с производство на гъби се заемат повече кооперативни стопанства. Това ще бъде и в духа на решенията, които взе Осмият конгрес на Партията, да се осигури нашият народ с разнообразна храна. Трябва да се направи така, че всяка измината година производството на гъби непрекъснато да расте. Това само ще увеличи доходите на кооператорите, а народното ни стопанство ще разполага с много ценна и търсена стока както на вътрешния, така и на външния пазар.